

POROČILO O DELU SODNIŠKE ORGANIZACIJE

SO ima, odkar sem leta 2007 postal njen predsednik, ves čas nekaj manj kot sto članov. To je število, ki zadostuje za normalno pokrivanje vseh teniških dogodkov pri nas. S plačevanjem članarine je bilo nekaj zmede, zdaj pričakujem, da bo spričo zadnjega dogovora med direktorjem TZS in sekretarjem SO zadeva bolj transparentna in pregledna.

Izobraževanje

Seminarji za nove glavne sodnike so bili organizirani redno, v tem času smo dobili kar nekaj svežih, ambicioznih sodnikov, ki bodo pisali prihodnost slovenskega teniškega sojenja. Po dolgih letih se je zgodil tudi seminar za nove vrhovne sodnike. Vsako leto pred začetkom sezone smo organizirali obvezni obnovitveni seminar za vrhovne sodnike, ki je bil naravnano tako, da smo se sodniki preverili v poznavanju pravil, situacij in novosti. Ob digitaliziranju TZS pa smo za vrhovne sodnike pripravili delavnice za pomoč pri osvajanju novih tehnologij, ki jih sodniki moramo znati uporabljati.

Disciplinska komisija

Sodniki smo v vseh športih zelo hitro na udaru, saj športniki radi iščejo razloge za slab rezultat izven sebe. Seveda pa se sodniške napake v resnici dogajajo in s temi se je potrebno soočiti in v prihodnje njih možnost zmanjšati. Disciplinska komisija SO, ki smo jo ustanovili, je namenjena lažjemu dostopu do disciplinske obravnave sodnikov. Za prijavo ni potrebna nikakršna taksa, vsak tekmovalec, starš, trener ali klubski funkcionar, ki se mu zdi, da je sodnik ravnal narobe, lahko poda prijavo tej komisiji. To je tudi edini način, da vemo, kaj se dogaja, kje in zakaj je nezadovoljstvo z nami in kaj lahko naredimo, da bo bolje. S pavšalnimi ocenami, da se vsi pritožujejo nad nami, ker da zamujamo, smo neresni in nestrokovni, s katerimi rad operira direktor TZS, si namreč težko pomagamo. Pričakujem, da bo disciplinska komisija pod novim IOjem, ne samo obstala, ampak pridobila na teži in dolgoročno dvignila nivo naših storitev in posledično zadovoljstvo tekmovalcev in klubov z nami.

Sodelovanje naših članov na tekmovanjih po svetu

Ves čas mojega vodenja SO sem si z ostalimi člani IO izrazilo prizadeval za odpiranje možnosti za delo naših članov na mednarodnih tekmovanjih v tujini. Nediskriminatorno obveščanje o možnostih za prijave na razne dogodke po svetu je obrodilo sadove, saj danes že težko sledimo, kje vse so člani SO kot sodniki prisotni. Posebej smo lahko ponosni na mlado sodnico (letnik 1990) Anjo Vreg, ki se je 2008 pridružila SO in je tudi zaradi naše podpore ob začetku svoje kariere nedavno dobila srebrno značko za sojenje na stolu. Blaž Anže Pipan pa je uspešno pridobil bronasto značko za sojenje na stolu in srebrno za vodjo sodniške službe.

Plačevanje

Problem, ki se vleče že nekaj časa, je način izplačila za sodniške storitve. Vsem je v interesu, da bi zadeva bila urejena tako, da je enaka za vse plačnike na eni in za vse prejemnike na drugi strani ter hkrati seveda legalna. Sistematične rešitve zaenkrat še ni. Upam, da bosta novi IO in pisarna TZS kos tej nalogi.

Razlogi za odstop

Za odstop sem se odločil lani avgusta, ko so potekali pogovori z direktorjem TZS glede Davis Cup srečanja v Tivoliju. Za ponazoritev odnosa direktorja do našega dela bo najbolje, če citiram nekaj njegovih misli iz elektronske korespondence: »Vsi sodniki naj bodo iz Lj ali v najslabšem primeru okolice. Izgovor o kvaliteti v Portorožu ni bil na mestu, sodili so zelo slabo (primer Bedene in veliko ost.tekem) tako da kar koli pripeljemo bo OK. Stroški transporta so brez-potrebni kaj šele kakšno spanje. Kakšno je predpisano št.sodnikov? Vedno imam občutek da jih je ¼ preveč. Naj DC ne bo vaja za čim več sodnikov saj jih nikakor ne moremo plačati da bi se prišli učiti ali obnavljati znanje.« To je dobeseden navedek, ki odpira pogovore o sodniški službi na DC. O sojenju v Portorožu težko govorim iz prve roke, ker me tam ni bilo, a poročilo Supervizorja pravi, da so sodniki odlično opravili svoje delo. Sami presodite, kdo je bolj verodostojen za strokovno oceno?

Nasploh je pristop direktorja do sodniških storitev izrazilo tržen. Zelo hitro začne operirati z možnostmi, ki da jih ima v tujini, da so sodniki pripravljeni priti za manjši denar od ne vem kje vse itd. Pristop, s katerim se pač nikoli ne bom strinjal in za katerega bi moralo biti samoumevno, da zanj ni prostora v nacionalni zvezi.

Pri določanju takse za vodjo sodniške službe in domačega glavnega sodnika na stolu se je dokončno zapletlo. ITF ima za te funkcije predvidene minimalne zneske. Direktorju se zdijo ti zneski najmanj dvakrat previsoki. Vodja sodniške službe po njegovem hodi na večerje in tri dni malo visi na prizorišču, kjer si nima kaj za početi. Glavni sodnik je pa sploh en lenuh, ki odsodi dve tekmi in se malo svaljka po prizorišču.

Neverjetno neverodostojen se je direktor pokazal, ko mi je v elektronski pošti zatrdil, da se je dogovoril z ITF, da za DC ne potrebujemo 20, ampak samo 15 sodnikov. Meni se je zahvalil, ker to sprejemam in hkrati navrgel, koliko bo s tem prihranil. Najbolj v oči bijoč znesek je bila vrednost opreme, ki naj bi bila 200€ na sodnika. Ko sem ga povprašal, kako to, da oprema toliko stane, posebej, če je opremljevalec Babolat Slovenija, katerega lastnik je ta isti direktor, sem dobil odgovor, da je oprema zastonj. ?????? Kaj torej, zastonj ali 200€? Ko sem kontaktiral ITF, če je mar res, da lahko delamo s 15 sodniki, so mi odgovorili, da nikakor, da tega še nikoli niso dovolili. ?????

To so samo glavni poudarki neuspešne komunikacije, ki so botrovali moji odločitvi za odstop in posledično odstopu celotnega IO SO.

Seveda tudi pri nas ni bilo vse idealno. Predvsem nam je vsem članom IOja manjkalo energije in iniciative. Marsičesa smo se lotili prepozno, preveč površno in s premalo vneme. Zato je čas, da poskusi nova ekipa. Upam, da bo novo vodstvo SO zmoglo dovolj energije in preudarnosti za bolj učinkovito upravljanje naših skupnih stvari.

Predsednik IO SO, Boštjan Kreutz, 22.1.2014

